

**Fleur Melbourn – Laura O’Neill – Natalie Price Hafslund
Yellowed Minds**

09 juni > 16 juli 2016

Voor *Yellowed Minds* hebben de drie jonge Britse kunstenaars Fleur Melbourn, Laura O’Neill, en Natalie Price Hafslund nieuw werk ontwikkeld, zowel individueel als collaboratief. De tentoonstelling komt voort uit een voortdurende en uitgebreide uitwisseling tussen de kunstenaars onderling, en tussen de kunstenaars en c-o-m-p-o-s-i-t-e. Individuele werken dienen als geleider naar collaboratieve werken. Het resultaat is een immersieve expositie met vinyl, animatietechnieken, video, poësie, en schilderijen – in/gewikkeld, met een uiteenlopende mate van viscositeit in geluid, beeld, en im/materialiteit. Het geeft ons een obscuur verslag van “waar we op dit moment zijn in de wereld.”

Digitaal geboetseerde kikkerdril voorspelt wat zal worden binnengetreden. Individuele eenheden verspreid over gerasterde scherm-kleverige substantie. Het herinnert ons eraan dat tegenwoordig leven gerendered wordt; elk aspect van de natuur wordt ontworpen en bewerkt op een of andere computer. Een render is een epistemisch onderzoek waaraan de volledigheid ontbreekt, die zich ont/vouwt in on/voorziene richtingen. Zoals wij dat zijn. Dikkopje-woorden, maar voorlopig – in deze fase van ontwikkeling – zwarte spikkels in grijze klodders. Geen verbindingslijnen, maar samengehouden door drill. Aanraken zonder aan te raken. Veeleer een zelf-aanraken, gebonden in verhoudingen van wederkerige verwijzing.

Binnen zijn er vele binnensten. Alomtegenwoordige digitale ingewanden herconfigureren de menselijke bedrading. In deze donkere dieptes zijn we slecht uitgerust. Viscerale perceptie is ingewikkelde materie, en viscerale geografie is er een van barokke complexiteit. Slechte receptoren dragen bij tot slechte articulaties; het is moeilijk om de plaats te bepalen van alles dat ingeslikt wordt. Dingen duiken hier op, en dan daar. We hebben uitwendige netvliezen nodig om de gevoeligheid van ons beperkt zintuiglijk bereik uit te breiden. We hebben renders nodig.

En ook orakels. Toekomstvoorspellingen heersen nog steeds (zoals ze dat altijd al deden). Er wordt aanzienlijke moeite gestoken in *cal-* en *qualcalution*, her-lezen en her-schrijven, met een veelheid aan opschrijvingen. Het lijkt noodzakelijk voor sommigen en ons allen om alles op één lijn te plaatsen. Turbulentie, schommelingen, splitsingen en dergelijke zijn rekenkundige problemen die moeten aangepakt worden.

Orakels worden niet meer geboren. Tegenwoordig worden ze gemaakt. Ze worden gemaakt door gedistribueerde data en middelen samen te smelten in polymorfe figuren. Aangezien ze niet geboren worden, sterven ze ook niet meer. Ze worden gewoon herboren, door zichzelf weer uit te braken, om in een volgende level van verspreiding binnen te treden.

Net zoals in een videospel. Net zoals de Griekse goden. Of net zoals Louis de kat. Terwijl ze afdaalt in de dieptes van de *condition humaine*, bespreekt ze de dingen die ze gezien heeft. En dat is geen fraai gezicht. Zal ze, in een laatste fase van deze anthropo-zoo-tropische reis, in het achterste van Hades kruipen om de dood van de aliens bij te wonen? Dat weten enkel zij.

Goed gezelschap laat het vaak na te zeggen dat ze eigenlijk niet de meest aangewezen zijn, terwijl slechte vrienden ook vrienden zijn. Zoals zwetende spoken die blij zijn voor hun vroegere lief dat ze iemand anders leren kennen, maar die toch blijven rondhangen om te kijken. Zoals confronterende smerigheid, rommeligheid, veranderlijkheid, digitale darmflora, ... Misschien zijn dit vrienden om te koesteren.

Voor nu, voor ons, gaat het voort. Dingen die gaan komen confronteren en vormen. Een onderwateropera zou een wonderbaar speculatief essay kunnen zijn. Een opvoering die zich afspeelt tegen de achtergrond van een schijnbaar generisch decor, waarin de ‘onzichtbare’ omgeving nochtans tastbaar aanwezig blijkt. Gekleed in generische kostuums. Geen helden maar opgewaardeerde losers. Of, hoe zich samen, in een collectieve toestand van onderdompeling, waar ervaring en behendigheid veranderen, te voeden met de drill om dikkopjes te worden?

c-o-m-p-o-s-i-t-e
varkensmarkt 10 rue du marché aux porcs
1000 Bruxelles
Belgium
info@c-o-m-p-o-s-i-t-e.com
www.c-o-m-p-o-s-i-t-e.com

Fleur Melbourn (°1987 London, UK) lives and works in London. Graduated from the Royal College of Art (MA) 2015 and Goldsmiths (BA) 2009. Recent solo commissions, residencies and exhibitions include, THIS JUST BLOWS MY HAIR BACK, SPACE, London; This time with FEELing, SPACE, London; Thelma and Louise, Park Nights, Serpentine Gallery, London; Thelma and Louise: Blood Falls, The Austrian Cultural Forum, London & Pause Patina at Camden Arts Centre, London. Previous galleries and institutions include; Paillard Centre d'Art Contemporain, France; LOV'- CAN, Neuchâtel, Switzerland; Bosse & Baum, London; 3236rls, London and South Kiosk, London.

Laura O'Neill (°1990 Wigan, UK) lives and works in London. Graduated from the Royal College of Art (MA Sculpture), London, 2015. Upcoming and past projects include, Wysing Art Centre, Cambridge, 2016; Film Biennial, ICA, London 2016; Focal Point Gallery's Big Screen, Southend-on-Sea, 2016; Bikini Wax, Mexico City, 2015; Zona de Desgaste, Mexico City, 2015; ICA, London, 2015; Camden Art Centre, London, 2015; Baltic 39, Newcastle, 2014; Liverpool Biennale, 2014; Podium, Oslo, 2014; Spike Island, Bristol, 2013 and a recent film commission from Mexico City Metro, 2015.

Natalie Price Hafslund (°1987 Devon, UK) lives and works between London and Oslo. Graduated from the Royal College of Art in 2015. Recent shows include Raw Power!!! Baltic 39, Baltic Centre for contemporary art UK, Pause Patina, Camden Arts Centre, London and Sargassum, Nats Gallery, London with forthcoming shows at Hester, New York and Wysing Arts Centre UK.

Thank you to the Norwegian Embassy in Brussels for their support and to iMAL for the loan of material.